

Gospel

RIDERS

jäsenlehti 2/2019
moottoripyöräkerho ry

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

Juhani Partanen

Motoristi tekee ympäristöteon

Kymmenen käskyä luo perustan ainakin länsimaiselle lainsäädännölle, vaikka sitä ei ihan joka kohdoin kirjaimellisesti otetakaan. Kristityn tehtävä on totella esivaltaa ja vaalia sen asuinpaikkakunnan ja maan parasta, jossa asuu. Mutta tuleeko kristityn olla vain kiltti ja nöyristellä esivaltaansa? No ei aivan niin, vaikka hyveeltähän se vaikuttaa. Aina-kin tasa-arvoisuus lain ja asetusten edessä kuuluu olla yhtäläistä kaikille.

Valitettavasti tasa-arvoisuus ei yhteiskunnassamme ole ihan selvä eikä toteudu aina motoristeillekaan. Ikävältä se kuulostaa, mutta autojen ja moottoripyörien verotus ei ole tasa-arvoista: valtiovarainministeriö on linjannut, että autoveroa kyllä alennetaan päästöperusteisesti, mutta moottoripyörien kohdalla se ei tapahdu. Ei, vaikka moottoripyörien hiilidioksidipäästöt ovat merkittävästi alempia kuin autojen. Paitsi jos puhutaan sähköautoista – tosin moottoripyöriäkin on olemassa sähkökäyttöisinä kuten kevään moottoripyörämessuilla saatettiin havaita aika lähellä GR:n messuosastoa.

Suomen Motoristit ry (SMOTO) on laskenut, että moottoripyörien nykyinen autovero on 2,4-kertainen verrattuna autoihin. Edunvalvontajärjestömme onkin aiheesta älähtänyt valtiovarainministeriön suuntaan, vaatien moottoripyörien autoveroa muutettavaksi CO²-päästöperusteiseksi ja alennet-

tavaksi autojen kanssa samalle tasolle.

Perusteet muutoksille on hyvät. Ensinnäkin moottoripyörien verotuksen osuus kokonaisautoverotuksesta on hyvin pieni, SMOTON laskujen mukaan vain yhden (1%) prosentin luokkaa. Rahassa puhuttaessa moottoripyörävero tuottaa valtiolle vain noin 10 miljoonaa euroa, kun autoverotuksen osuus on yhden miljardin (1000 miljoonaa €) euron luokkaa. Valtiontalouteen ei siis ole mitään merkitystä sillä, että moottoripyörien ja autojen verotus tasa-arvoistettaisiin.

Sen sijaan valtiovallan päästöohjauksivaikeus on nykyisellä linjauksella kestävä, mutta ahdistaa moottoripyöräalaa tarpeettomasti, haittaa alan kehitystä ja työpaikkojen säilymistä sekä jarruttaa motoristien hankintasuunnitelmia. Eli epätasa-arvoinen verotuslinjaus haittaa alan tuloverokehitystä ammatinharjoittajien kohdalla.

Niin, olen kirjoittanut tästä aiheesta ennenkin. Muistuu mieleeni vuosien takainen kirjoitukseni juuri näistä päästöasioista. Totesin silloin, ihan perustellusti, että moottoripyöräala on huomionoinut hiilidioksidipäästöt jo paljon enemmän, kuin EU ehti antamaan päästöjä koskevan direktiivinsä ja niiden kiristykset.

Sitä paitsi, autoalaa on ravistellut muutama kiusallinen päästömittaushuijaus.

Sinänsä hiilidioksidipäästöjen rajoittaminen on ihan oikein, Raamatussahan meitä velvoitetaan vaalimaan ja pitämään hyvää huolta Jumalan luomasta maailmasta. Ajatus toimii myös kristityillä motoristeilla, mutta sen vuoksi ei ole oikein eikä kohtuullista, että valtiovalta kohtelisi meitä motoristeja eri tavalla kuin autoilijoita.

Pitääkkin sanoa päinvastoin!

Epäilemättä meistä useimmilla motoristeilla on myös auto. Onkin niin, että motoristi tekee ympäristöteon siinä, kun valitsee liikenteeseen lähtiessään moottoripyörän eikä autoa. Tätä meidän tuleekin korostaa, kun käymme keskusteluja ilmastomuutoksesta ja siihen vaikuttamisesta. Siksi minun mielestäni SMOTON kannattaakin huomauttaa edunvalvonnassaan valtiovarainministeriön suuntaan, että motoristi on ilmastoystävällisempi kuin autoilija. Siksi moottoripyöräilyä ei tule kohdella nurjasti ja epätasa-arvoisesti suhteessa autoilijoihin.

Pahoittelen, jos joku luulee minun tekevän politiikkaa tällä kirjoituksellani, sillä siitä ei ole kyse. Toivon mahdollisten skeptikkojen laittavan asioita tärkeys- ja tasa-arvojärjestykseen. Kyllähän me kaikki pidämme harrastustamme hienona asiana, ja vielä hienempi se on Kristuksen kanssa.

Juhani Partanen

**Gospel
RIDERS**

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:
Juhani Partanen, Käpykuja 12, 54500 Taavetti
0400-656 084, kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Kansikuva: Juhani Partanen

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy syyskuussa 2019. Aineistopäivä on 15.8. 2019. Aineistot toimitettava PeeTeen kautta osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi. Noudattakaa aikataulua kaikki!

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Kesän suuntaviitta

Saapuessani leirikeskukseen tuli heti mukava tunne, kun kevätkokouspaikalla oli jo odottamassa hieno rivi pyöriä. Tuossa on Minnan Väiski, sitten Pekan H-D, ja tuossa on Arton sininen FJR. Hessun Tiikeri ei näytä mitenkään erityisen rapaiselta, vaikka on varmasti tullut niitä hausempia reittejä pitkin. Monet pyöristä osaan heti yhdistää kuljettajaansa, mutta rivissä on myös puolittuja ja ennestään tuntemattomia pyöriä. Hienoa! Sisälle asti päästyäni mukava tunne tulee vielä mukavammaksi; joukko on koolla taas, ja iloinen puheensorina täyttää huoneen!

Varsinainen ohjelma alkoi lauantaina puolilta päivin motoristikirkolla. Tilaisuutta oli valmisteltu rukouksin, ja ainakin minusta oli jotenkin helppo olla siinä Jumalan läsnäolossa. Timon tervetulosanat, Taunon ja Antin kunnan vanhan ajan laulut ja Arton puhe... koko jumalanpalvelus oli Kristusta julistava ja siksi rohkaiseva. Yhteisen lounaan jälkeen pidettiin tunnin mittainen asiakokous rakentavassa hengessä.

Tällä kertaa kevätkokouksessa kokeiltiin jotain uutta: kerho tarjosi majoituksen yöpyjille. Peräseinäjoen helluntaiseurakunnan leirikeskus Kesäkotina oli varattu käyttöömmä viikonlopuksi, ja jokainen pystyi olemaan paikalla niin pitkään kuin itselle sopii. Olikin leppoisaa viettää aikaa yhdessä ja tutustua toisiimme taas hieman paremmin. Saimme kokea sitä, mitä Särkyneiden majatalo -laulussa sanotaan: "Me tarvitsemme ystävyyttä vailla yhtään vaatimusta".

Vaatimuksista vapaa olotila sopiikin hyvin meille kristityille motoristeille ja Jeesuksen seuraajille, sillä Pietarinkirjeen mukaan kutsujamme on kaiken armon Jumala. Mihin Hän on meidät sitten kutsunut? Motoristiraamattu kertoo: Kaiken armon Jumala on kutsunut meidät iankaikiseen kirkkauteensa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

Ymmärtääkseni tärkeämpää kuin kaikki, mitä teemme tai suoritamme, on pysyä Kristuksessa. Kun meillä on yhteys Kristuk-

seen, meillä on yhteys myös keskenämme. Vapaudesta ja armosta käsin voimme rakastaa ja palvella Jumalaa ja toinen toistamme.

Rohkaisen siis meitä kristittyjen motoristien ystäväjoukkona elämään Kristus-elämää, vapaina, Jumalaa ja toinen toistamme kunnioittaen ja palvellen. Ja kun raskaitakin päiviä tulee tiellemme, mitä tekee tuo kaiken armon Jumala? "Vähän aikaa kärsittyänne hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen on valta aina ja iankaikkisesti. Aamen." (1. Piet 5:10-11 / Motoristiraamattu)

Hyvää kesää ja turvallisia ilometrejä kaikille! Nähdään tapahtumissa!

Mika

Tapahtumakalenteri 2019

14.-16.6. Imatranajo-aktio, Imatra. Lisätietoja Reijolta, 0400-562 088, ja Tiinalta, 050-352 4805.

28.-30.6. Seitsemän kaupunkia -tapahtuma 1, Järvenpää, ks. sivu 14.

4.7. Vapaakirkon kesäjuhla-aktio, Kuopio. GR mukana, katso lähemmin takasivulta.

12.-14.7. MOJ-meeting Vuokatinranta, Sotkamo,

katso lähemmin sivulta 10

1.-4.8. EMC-ralli, Lenchwood Christian Centre, Evesham, Iso-Britannia

4.8. Kiihtelysvaaran motoristikirkko, ks. lähemmin sivu 6

9.-11.8. Seitsemän kaupunkia 2, Kemi-Tornio

18.8. Elämän marssi, Tampere, antisemitismiä vastaan. GR mukana Elämän ajona. Lisätietoja

Vespalta, 0400-734 240 ja Soinnulta, 040-581 7753.

23.-25.8. Eestin MOJ, Haap-salu, ks. lähemmin sivu 14.

6.-8.9. Naisten Pystymettän 10-vuotis juhla-kokoukseen Kouvolan Suvirannassa. Miss GR-juhla-gaala lauantaina 7.9. Lisätietoja sivu 6.

Syyskuu syyskokous ja kiitoskirkko

Motoristikirkkoja:

8.6. Jäppilä
9.6. Syväniemi, Teuva, Lammi
21.7. Lohja
4.8. Kiihtelysvaara
18.8. Vihti, Leppävirta
8.9. Alava

Lue lisää:
www.gospelriders.fi

Liedon motoristikirkon pitkämatkalaisimmat vieraat saapuivat Venäjältä, kuvasta tosin puuttuu muutamia. Vasemmalla reunassa Kazakstanista asti saapuneet Sergey ja Alexandra Kuzenyatkin, kyykyssä ryhmänvetäjä Andrei Zmeenko takanaan tyttöystävä Natalia Gorodenko.

Ajokauden avaus viileässä säässä

Venäläiset motoristiystävät mukana Liedon motoristikirkossa

Liedon motoristikirkko sai vahvan kansainvälisen leiman, kun tapahtumaan saapui mukaan ryhmä venäläisiä motoristeja.

Yhteensä 23 motoristia tuli 19:llä moottoripyörällä itärajan takaa, suurelta osin Pietarista ja sen ympäristöstä, mutta pitkämatkalaisimmat olivat Uralskin kaupungista Kazakstanista. Huikeat 2500 kilometriä Suomen Turkuun!

Venäläisryhmän vetäjä, pietarilainen **Andrei Zmeenko** kertoi heidän kiinnostuneen suomalaisten motoristien ajokauden avauksesta ja tiedustelleensa asiaa tutuksi tulleelta **Tapio Kyllöselältä**. Tapsahan on vetänyt jo useita GR:n ryhmämatkoja Venäjällä ja tutustunut Pietarissa Zmeenkoon ja hänen motoristiystäviinsä. Hän siis esitti vierailukutsun venäläisille ja toivotti heidät tervetulleiksi

Suomeen ja mukaan Lietoon.

– Meitä on kiinnostanut Suomi, Suomen luonto ja tietysti moottoripyöräily Suomessa. Toivoimme, että saamme tulla mukaan motoristikirkkoon ajokauden avajaisiin – ja kiitos, että saimme tähän mahdollisuuden, Zmeenko sanoi.

Hän kertoi heidän tulleen perjantaina Helsinkiin ja lauantaina Turkuun. Uralskista saakka tulleet **Sergey ja Alexandra Kuzenyatkin** olivat lähteneet jo alkuvuokosta tulemaan Pietariin, josta he saapuivat muiden venäläismotoristien kanssa Suomeen.

Liedossa upea Club for Five

Liedon kirkkoherra **Risto Lepänen** oli mielissään venäläismotoristeista. Hän totesi, että motoristikirkko oli nyt ”juurillaan”

Alexandra Kuzenyatkin ajoi Yamahan DragStarilla Kazakstanista asti. Hänen puolisonsa Sergey ajoi toisella pyörällä.

kansainvälisenä tapahtumana, sillä ex-kirkkoherra **Erkki Marttinen** toi tapahtuman Saksasta Suomeen 1981.

– Ei venäläiset yllätyksenä tulleet, minä sain asiasta sähköpostiviestin, Leppänen kertoi.

– Tämähän on hienoa, toivotin heidät tietenkin tervetulleiksi. Ajokauden avausmatka heillä täisi olla jonkin verran pitempi kuin muilla motoristikirkkovieraililla.

Asiasta oli ehditty vihjata myös Motoristikirkon muusikkovieraille, niinpä esiintymässä ollut Club for Five huomioi kappalevalinnoissaan venäläiset muun muassa Jevhen Hrebinkan (1812-1848) romanttisella "Oci Ciornie" eli Tummat silmät -kappaleella (alkup. suom. sanat Kerttu Mustonen).

Club for Five on uuden sukupolven a cappella -lauluryhmä, jonka Liedon seurakunta onnistui saamaan kirkkoherran mukaan sopivasti esiintymään. CFF:n upeaa laulua voisi sanoa erikoiseksi, sillä se käyttää ihmisääntä ikään kuin sitä soittaen. Ryhmän kaikki laulajat ovat hienoja vokaalitaiteilijoita, mutta erikseen on mainittava **Tuukka Haapaniemen** huikkea ja puhtaasti pitkään soiva basso, joka innosti motoristit raukuviini aplodeihin.

Pitkämatalalaisimmat ajoivat 2500 km

Gospel Ridersin Turun alue järjesti aamutuimaan jälleen maittavan aamupalan Akselintie 16:n kerhotiloihin. Siellä toimiva Operaatio Ruokakassi lahjoitti jälleen motoristeille syötävää, mutta itsekin jouduttiin jotain järjestämään.

Tiloissa oli täysi toiminta käynnissä, kun itse saavuini paikalle kello 11 aikaan – ja samalla perästäni ilmestyivät venäläisvieraat. Tutustuminen alkoi välittömästi ja vastaanotto oli lämmin. Vieraiden mieltä lämmittivät hyvät tarjoamiset, joista tuli paljon kiitosta.

Kuzenyatkinin pariskunnasta englannintaitoinen Alexandra kertoi hänen ja Sergeyn matkanneen, kumpikin omilla pyörillään, kahdessa päivässä Uralskista Pietariin. Kova suoritus, sillä matkaa on parisen tuhatta kilometriä! Mutta hymykin oli Alexandralla hieman väsyneen oloinen. Mikä sai lähtemään matkaan?

– Saimme venäläisen nettisivuston kautta tietää, että Pietarista on lähdössä motoristiryhmä Suo-

Huikkeen lahjakkaan Club for Fiven musiikki oli motoristijumalanpalveluksessa hieman tavallisesta poikkeavaa.

meen. Innostuimme asiasta, sillä meitä kiinnosti tulla katsomaan, millaista Suomessa on. Pietarilainen ystävämme kertoi sitten matkasta lisää.

– Meille tämä on hyvä tilaisuus pitää töistä vapaata ja tulla käymään ensimmäistä kertaa Suomeen. Tämä on hyvä breikki töistä ja kotoa. Pidämme moottoripyöräilystä ja ulkoilmaelämästä, Alexandra kertoi.

Minkä alan ihmisiä te olette?

– Minä olen insinööri, olen ke-

mianteollisuuden palveluksessa ja Sergey on kuljetusalan ammattilainen.

Vieraiden matkassa oli myös kaksi tulkkia, espoolaiset **Irina Oksa** ja **Ella Vanhanen**. He saivat etukäteen motoristijumalanpalveluksen käsiohjelman, jonka he käänsivät venäjäksi vieraita varten.

Moottoripyöräily on nykyajan pyhiinvaellusta

Motoristijumalanpalvelus sujui

tutulla kaavalla. Club for Five musisoi Liedon kirkon kentällä aluksi ennen kirkonkellojen soittoa ja jumalanpalveluksen alkua, sekä sen aikana.

Saarnan piti tällä kertaa kirkkoherra Risto Leppänen. Saarnansa aiheen hän ammensi kysymyksestä, olemmeko oikealla tiellä ja jos emme ole, mikä voisi olla avuksi. Alkuun hän kertoi oman kokemuksensa Santiago de Compostelan vaellukseltaan, jossa syntyi puolison kanssa kiihkeä

Ehtoollisenjaossa palveli kymmenen pappia, joukossa bikerpastorit Pirjo Ketu ja Seikku Paunonen.

keskustelu oikeasta tiestä. Kesken väittelyn taskussa ollut älykännyk-
kä oli yllättäen kailottanut "miten
voin olla avuksi" - ja matka jatkuu
oikeaa tietä. Liedon motoristikir-
kon tunnuslausehan on ripustettu

kuusiaitaan "Herra, tahdon ajaa
oikeaa tietä". Niinpä Leppänen ver-
tasi keskiaikaisia pyhiinvaeltajia
tämän päivän motoristeihin, jotka
haluavat ajaa oikealla tiellä.
- Pyhiinvaeltaja ei koskaan tee

motoristinainen

Taas on aika pistää huivin kulma solmuun, sillä tulossa on...

Naisten Pystymettä mukavuuksilla

Kouvolassa Suvirannan leirikeskuksesta

Ia-su 7.-8.9.2019 alkaen klo 9.00

Mahdollisuus saapua jo pe 6.9.2019 klo 17.00 jälkeen.

Tarjolla on:

Naista väkevämpää Jumalan Sanasta!

Hyvää ruokaa!

Saunomista ja pulahtelua virkistävään veteen!

Yhdessäoloa, jonka kruunaa lauantaina

Miss GR 10-vuotisjuhlaa!

Ilmoittaudu mukaan 15.8.2019 mennessä.

Hinta koko ajalta 50€ tai 30€ päivä.

Sposti: virve@varha.com tai puh. 0400 502945 Virve Varha

Olet sydämellisesti tervetullut, odotamme juuri sinua ♥

Järjestää Kaakon GR

Myös YLE oli motoristikirkossa paikalla. Se televisioitiin 2.6. klo 10.

matkaa vain paikasta toiseen. Näkyvän elämäntien vierellä kulkee toinen, sisäinen tie. Se ei ole yhtä näkyvä, mutta se on yhtä todellinen. Sen matkan käymme omissa sisäisissä maisemissa ja huoneissa, hän sanoi.

- Motoristikaan ei tee vain matkaa paikasta toiseen. Matkalle lähtee ihminen, joka kaipaa. Ihminen, joka haluaa yhteyden elämän ytimeen. Ihminen, joka tietää, että suorituskyky, riemu ja vapaus ovat hetkellisiä.

Leppäsen mukaan moottoripyöräily on nykyajan pyhiinvaellusta. Sen varrella me avaamme ajokautemme motoristikirkossa, pyydämme suojelusta ja siunausta. Me pyydämme sitä kaikille teille ja taipaleille, joihin kaipaus meitä

kuljettaa.

Mikä kaipaus? Saarnassaan Leppänen sanoi kaipausta perustunteeksi, joka on ollut meillä läsnä ja mukanamme siitä lähtien kun ihminen karkotettiin paratiisista.

- Kaipaus voi olla omahyväistä ja lyhytnäköistä. Etsimme vimmattusti parempaa. Tyydytämme janoa ja nälkää loputtomasti, kolutamme ja kaipaamme kiihkeämin ja enemmän, hän huomautti.

Mutta sehän voi olla hyvinkin tarpeellista, havahtumista elämän perusasioihin. Voi olla, että huomaamme ajan huikean kulumisen ja jääme ihmettelemään, mitä onkaan jäänyt näkemättä.

Leppänen muistutti, että kristitynkin vaellukseen sisältyy eksymistä, varjoja ja jopa sysimustia elämän taipaleita. Tie voi hämärtyä, huolet ja murheet vievät elämänhalua. Tie voi nousta pystyynkin. Mutta kristitty voi turvautua rukoukseen.

- Rukouksessa kiteytyy vaeltajan tärkeä oivallus. Vaeltaja ei enää halua löytää omaa polkuaan, vaan haluaa astua tielle, josta Jeesus sanoo: "Minä olen tie".

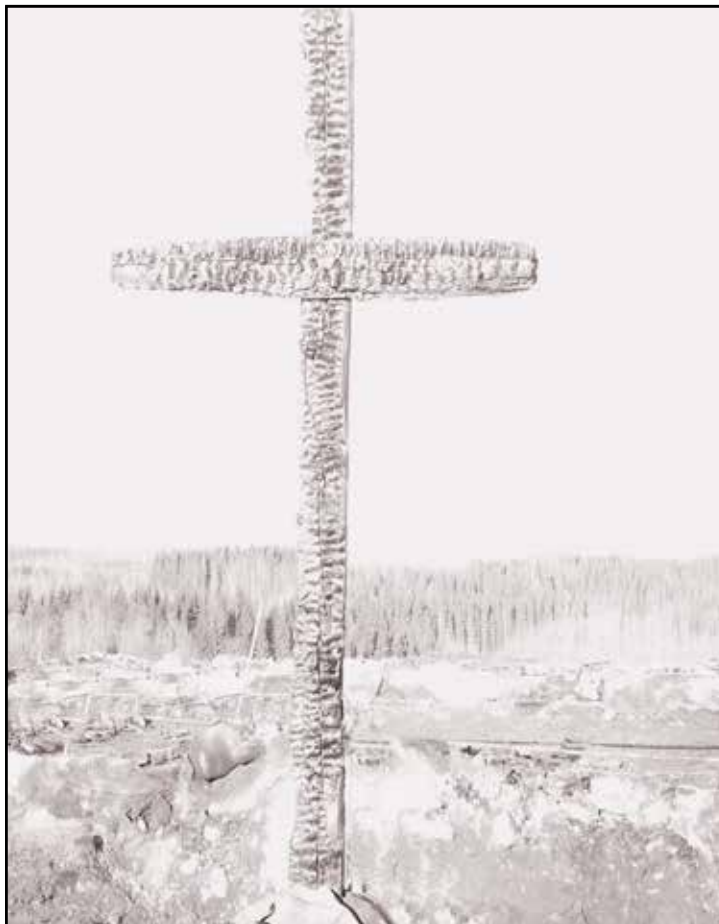
- Se tie vain on raskas. Jeesuksen tietä kyllä ihailaan, mutta vähemmän seurataan. Keskiaikainen vaeltaja Tuomas Kempiläinen ei turhaan sanonut "Monet seuraavat Jeesusta leivän murtamiseen asti, mutta harvat ovat valmiit juomaan kärsimyksen maljasta".

Leppäsen mukaan realismista kumpuaa nöyryys ja toivo, ja ihminen murtuu pyytämään "Herra, tahdon ajaa oikeaa tietä".

- Tämän pyynnön Jumala kuulee, niin kuin ei mitään muuta ääntä maailmassa olisikaan. Kristuksen kanssa olet perillä.

- Motoristille varjot eivät ole illan piteneviä ja pimentyviä varjoja, vaan aamun katoavia varjoja. Niitä hetkiä, kun aamuauringon valo taittaa maiseman ja on perillä.

Juhani Partanen

Motoristikirkko 4.8.2019 klo 13 Kiihtelys- vaaran raunio- kirkolla

Kirkkokahvit ja edullista motoristievästä tarjolla

Kolehti jälleenrakentamiseen

Vaara-Karjalan seurakunta
Gospel Riders,
Pohjois-Karjalan alueosasto

Motoristikirkko ja vuosikokous Peräseinäjoella 25.5.2019

Motoristien sadepäivä

Kuva: Jouko Virta

Sade oli pehmentänyt viimeiset kaksi kilometriä hieman hankaliksi Peräseinäjoen helluntaiseurakunnan kesäkodille. Siitä huolimatta paikalle suoriutui lauantaista 25.5. noin 50 gospelrideria yksin ja kaksin sekä eripituisissa letkoissa.

Päivän ohjelmassa olivat motoristikirkko ja Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen vuosikokous sekä kahvia ja ruokaa tietysti vähän joka välissä.

Osanottajissa näytti korostuvan Pohjanmaan väki, mikä ei yllätä. Kauempaa tulleiden määrää saattoi rajoittaa matkan pituus ja kolea sadesää, mutta tuskin samalle iltapäivälle osunut Suomi-Venäjä-jääkiekko-ottelu. Tai mistä sitä tietää.

Koska Jeesus elää, homma toimii

Motoristikirkko sujui selkein linjoin paikallisen aktiivin, kerhon hallituksen jäsenen **Timo Nikon** luotsaamana. Timon alkusanon jälkeen **Tauno Salonen** ja **Antti Hyvönen** tarttuivat kitaroihinsa ja lauloivat monille tutun reippaan ja uskonhenkisen biisin "Päättänyt olen seurata Herraa".

- Kun aina ei paista aurinko, ei ole yksitoikkoista, motoristikirkon puhuja, bikerpastori **Arto Koivukoski** muotoili nostaakseen esiin jotakin positiivista sateisesta säästä.

Saarnatekstin hän selasi esiin Hebrealaiskirjeen neljännen luvun lopusta, joka puhuu Jeesuksesta tunnustukseemme apostoloina. Koivukoski totesi, että motoristeina tiedämme hyvin, mitä on tunnustaa väriä. Ulkonaisten merkkien kantamisesta ei saa aina myönteistä palautetta, mutta kannamme niitä silti, koska niiden takana on syvempiä asioita. Jeesukseen ei laskelmoinut, mitä maksaa kantaa syntimme ja pelastaa meidät.

- Sitä ei ole meissä itsessämme, joten tarvitsemme rakkauden lähteen, Koivukoski julisti.

Peräseinäjoen helluntaiseurakunnan veljien johtamaan ehtoolliseen siirryttiin Taunon ja Antin "Veri Jeesuksen" -laulun siivittämänä.

Puheenjohtaja Mika Saarinen luotsasi virallisen esityslistan asiat läpi tasan tunnissa.

Viralliset asiat tunnissa läpi

Vuosikokouksessa nuijana palvelutta krokettimailaa heilutteli kerhon puheenjohtaja **Mika Saarinen**. Esityslistalla oli normaaliin tapaan edellisen vuoden talous ja toiminta.

Taloustalvastaava **"Jawa" Kiukaisen** esittelemiä numeroita oli ilo katsella. Tilinpäätöksen viimeisellä rivillä oli 7768 euroa, mikä on noin kolmanneksen edellisvuotta enemmän. Hyvää tulokseen vaikutti se, että budjetin menopuoli ei pitänyt - vaan alittui selvästi muutamassa kohdassa. Esimerkiksi postituskulut ja kerholehden kulut jäivät alhaisiksi. Talouteen vaikuttivat edullisesti myös Lars-

mossa pidettyjen vastuunkantajapäivien maltilliset kustannukset ja se, ettei Ennakoivan ajon kouluttajakoulutukseen ollut viime vuonna lähtijöitä. Toiselta puolen myönteiseen tulokseen vaikuttivat ennakoitua suuremmat tulot. Esimerkiksi MQJ-meeting tuotti 3000 euroa plussaa. Lopputulosta ei syönyt sekään, että hallitus päätti tukea olemassa olevia GR-talleja budjetoitua enemmän.

Talouseluvut kirvoittivat vain pari keskustelunaihetta. Ensimmäinen koski kerhokauppaa, johon kaivattiin uusia tuotteita, muun muassa GR-logolla varustettua t-paitaa. Toinen kysymys koski Motoristiraamattua. Varastoissa on tällä hetkellä runsaasti suomenkielisiä MoRaa, ja seuraavat hankkeet liit-

tynevät muunkielisten painosten hankkimiseen.

Sama sanallisessa muodossa

Toimintakertomus piti sisällään kaiken olennaisen viime vuodelta, eikä suurempaa sananvaihtoa virinnyt. Ainoa kysymys koski kerhon jäsenkehitystä pitkässä trendissä. Puheenjohtajan esittämä käyrä osoitti, että jäsenmäärän reipas kasvu alkoi vuosituhaten vaihteessa ja sitä jatkui kymmenkunta vuotta. Vuodesta 2011 alkaen jäsenmäärä se on pysytellyt 900 ja tuhannen välillä.

Pauli Levy antoi toiminnantarkastajien lausunnon kiitosta kerhon asioiden hallinnoimisesta. Kun kaikki oli tehty asianmukaisesti ja pöytäkirjatkin olivat tarkastajien käytettävissä numeroituina ja allekirjoitetuina, moitteita ei löytynyt.

Kaiken kuullun ja nähdyn valossa kokouksen oli helppo vahvistaa tilinpäätös ja myöntää vastuuvapaus tilivelvollisille kiitosten kera.

Kaikki kokouksessa läpikäytyt dokumentit sekä pöytäkirja tulevat nettisivuille kerhon jäsenistön nähtäväksi sen jälkeen, kun aineisto on käynyt läpi asiaankuuluvan tarkastuskierroksen.

jatkuu sivulla 14

Tauno Salonen ja Antti Hyvönen vastasivat motoristikirkon musiikista.

Kuva: PeeTee Juntumaa

Aluevastaavan esittely

Hannu Nurmi, Turku

Hannu Nurmi odottaa innolla ajeluretkiä

Kuva: Juhani Partanen

Hannu Nurmi, minkä Gospel Riders -alueen vastaava olet?

– Turun alueen aluevastaava.

Miten laaja alueesi on ja mitä kuntia siihen mahdollisesti kuuluu?

– Perniö taitaa olla alueen eteläisin ja samalla itäisin kulma, siitä pohjoiseen Salo ja Loimaa.

– Pyhäranta on alueen luoteiskulmassa ja loppua rajaakin sitten Saaristomeri. Alueen sisälle jää Turun seutu; Turku, Raisio, Parainen ja Paimio.

Kuinka pitkä matka on alueesi laidalta toiselle?

– Virallisia maanteitä pitkin noin 170 kilometriä.

Kuinka kauan olet ollut aluevastaava?

– Vähän yli vuoden.

Koetko olevasi luottamustehtävissä, kutsumustehtävissä vai tilanteen vaatimassa tehtävissä?

– Luottamustehtävähän tämä on, ja samalla myös tilanteen vaatima tehtävä.

Miksi ja miten tulit aluevastaavaksi?

– Edeltäjäni, **Koivukosken Arto** muutti kauas pois Pohjanmaalle (FJR:n tankillisen päähän). Suurta hinkua tehtävään ei keneltäkään löytynyt ja minä olin ainoa, joka ei osannut sanoa ei.

Paljonko sinulla on tiimiä ympärilläsi ja millaisissa tehtävissä?

– Aktiivista tiimiä löytyy 5–10 henkilöä tilanteesta riippuen. Tärkein avustaja on tiedottaja, ja hän on muutenkin minulle tärkeä henkilö, vaimoni. Yksi henkilö vartioi rahakirstua. Ajelukohteita suunnittelemme yhdessä ja letkan vetäjiäkin vaihdellaan sopimuksen mukaan. Hengellisestä huollosta huolehdimme myös yhdessä.

Miten GR toimii alueellasi?

– Talvikaudella kokoonnumme kerhoiltoihin joka toinen tiistai. Kesällä ajelomme lähes joka tiistai. Motoristikirkot ja muut lähialueen tapahtumat kuuluvat ohjelmis-

Aluevastaava Hannu Nurmi istahti pyöränsä selkään kerhotilojen kohdalla Turussa. Ajamaan tekee mieli.

toon mahdollisuuksien mukaan.

– Yhdeksi vuoden tapahtumaksi on muodostunut Liedon motoristikirkko äitienpäivän aattona. Meillä on ollut ilo järjestää aamupala ennen kirkkoa ja ruokailu kirkon jälkeen muualta saapuville GR-siskoille ja veljille.

– Suuri kiitos aamupalasta kuuluu tallitilamme tarjonneelle Operaatio Ruokakassille. Myös vierailupyntöihin yritämme vastata mahdollisuuksien mukaan.

Missä teillä on keskeinen tapaamispaikka, kerhotalli?

– Nykyinen kerhotalimme on Turussa Akselintiellä Operaatio Ruokakassin tiloissa. Meillä on siellä oma kerhohuone, mutta tarvittaessa saamme käyttää isompaa kokoontumistilaa ja keittiötä. Pyörän huoltoa ja säilytystä ei tallillamme ole. Kokoonnutumisiimme tila on hyvä ja isäntämme loistava!

Mikä on tärkein aktiviteettinne?

– Moottoripyöräily ehdottomasti. Hyvin lähelle sitä tulee yhdessä-

olo ja hyvä seura.

Mikä tai mitä moottoripyöriä sinulla on?

– Honda NTV Revere 650 – joka on tällä hetkellä lainassa eräällä kerhomme aktiivijäsenellä – ja Yamaha Diversion 900.

Mitä tykkäät niistä?

– Honda on mukava pikkumopo, mutta ajoasento hivenen puuduttaa. Yamaha on pyörä minun makuuni, luotettava ja tarpeeksi tehokas. Eikä kerää liikaa katseita parkkipaikalla.

Jos sinulla on ollut aiemmin muita moottoripyöriä, kerro niistä.

– MZ 125 oli ensimmäinen tuttavuuteni moottoripyöriin. Se oli perheemme kulkuneuvo, kun olin pieni. Istuin tankin päällä, kun isä ajoi, äiti istui takana ja sisko oli siinä välissä.

– Toinen MZ tuli taloon, kun olin rippikouluiässä. Se ei ollut koskaan virallisessa käytössä, mutta naapurin pojan kanssa ajelimme sillä paljon, tosin ilman lupaa ja lisenssijä.

– Ensimmäinen oma pyöräni oli Honda CB 125.

Missä asti olet käynyt moottoripyörällä? Kerro jostain mp-retkestäsi!

– Nordkapp on kaukaisin paikka. Olimme siellä tyttäreni kanssa kesällä 2017. Ajoimme itärajaa myötäillen Lappiin ja kiertelimme Pohjois-Norjaa viikon verran.

– Moottoripyöräretkeilyssä koen olevani aloittelija, ja odotan innolla kaikkea tulevaa pyöräni kanssa.

Onko sinulle sattunut läheltä piti -tilanteita, millaisia?

– Valehtelin jos väittäisin vastaan... kenelläpä niitä ei olisi ollut, mutta nyt ei tule mieleen yhtäkään.

Joko olet suunnitellut alkavan kesän ajeluretkiä? Minne asti?

– Viron suuntaan tekisi mieli ajella. Myös Lappi on minulle kestokohde. Kesän työkiireet vain haittaavat harrastuksia.

Juhani Partanen

Hyvät kerhoveljet ja -sisaret, sekä muut kristillisen motorismin aihealueesta kiinnostuneet

Tervetuloa Vuokatin MOJ-kokoontumiseen

Kuten olette ehkä jo huomanneet kerhon sähköisistä kanavista, kokoonnumme tänä vuonna MOJ-meetingiin Kainuun maisemiin, Vuokatinrannan kristilliseen kurssikeskukseen, www.vuokatinranta.fi

Ajankohta on tuttu, heinäkuun toinen viikonloppu, joka tänä Herran vuonna 2019 osuu päivämäärille 12.-14.7. Jos Herra suo ja elämme, kohtaamme kauniiden Kainuun maisemien keskellä sangen runsaslukuisesti.

Tätä ei kannata jättää välistä, tai saat kuulla vuosia, miten huippuhieno juttu oli MOJ 2019 Vuokatinrannassa. Muistanette Ilomantsin MOJ:n Petkeljärvellä 2010? Siitä puhutaan edelleen lämmöllä, vaikka siitä on kohta vuosikymmen.

Tänä vuonna MOJ järjestetään kahden pienen alueen yhteistyönä, eli Kainuun ja Pohjois-Karjalan alueiden ryhmä 153 on toteutusvastuussa. Päivien isäntänä ja emäntänä toimivat **Mauno ja Kaija Viili**, jotka ovat tuttuja uudemman Motoristi-raamatun henkilökuvista.

Jos moottoripyörä ei ole vaihtoehto, perille pääsee myös lentämällä, junalla, tai linja-autolla. Tai jollakin muulla omalla ajokilla. Tyyli on vapaa, kaikki ovat tervetulleita. Mainosta lainaten ”kaikki motskaritiet vievät Vuokattiin”. Pitkämatalaisille suositellaan MOJ-matkan yhteyteen pidennettyä viikonloppua, että saapuu hoodeille jo torstaina ja jää maanantaihin asti. Samaan reissuun voi yhdistää esimerkiksi käynnin Raattenportilla tutustumassa Suomen lähihistoriaan tai leppoisan kylpyläkäynnin. Löytyypä alueen palveluista myös golfkenttää, hypyrimäkeä ynnä muuta aktiviteettia.

Sitten jokusia sanasia järjestelyistä. Tapahtuman nettisivut, joita päivittellään loppuun saakka löytyvät osoitteesta <https://www.gospelriders.fi/moj-2019/>

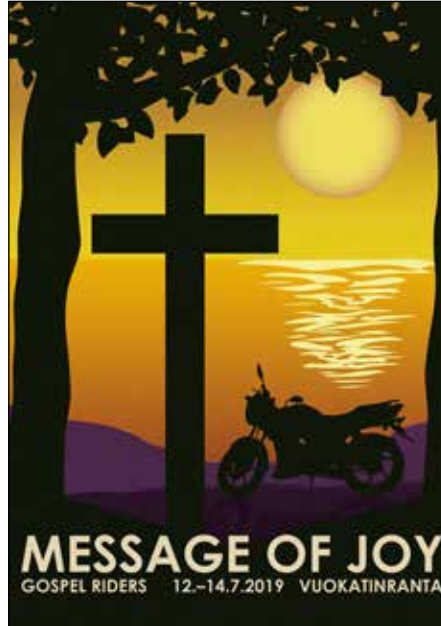
Huomatkaa myös infisivu, joka aukeaa klikkaamalla pientä MOJ-kuvaa.

Majoittautuminen

Vuokatinranta tarjoaa tulijoille liki kaikki muut mahdollisuudet majoittautumiseen paitsi perinteisen patjamajoituksen yhteistilassa. Tätä kirjoittaessa liki kaikki sisämajoitukset ovat jo varattuja. Tänä vuonna sisämajoittujille on varattu sänkyt.

Piha-alueelta löytyy paikkoja paitsi teltoille myös matkailuajokeille.

Lisäksi omatoiminen majoittautuminen tapahtuma-alueen ulkopuolella on mahdollinen, sillä Vuokatti tarjoaa useita erilaisia

vaihtoehtoja. Kajaani rapian puolen tunnin päässä lisää vielä omat mausteensa tarjontaan. Majoitusvaihtoehdot Vuokatinrannassa ovat:

- Uudessa Rantahotellissa 2-5 hengen huoneissa 40 €/hlö /yö
- Lomahuoneistoissa 6-12 hengen huoneistoissa 45 €/hlö /yö
- Sauna/takkamökissä 40 €/hlö /yö
- Rantamökissä 40 €/hlö/yö
- Asuntovaunussa/-autossa 25 €/2 hlö /yö
- Asuntovaunussa/-autossa 18 €/2 hlö /yö
- Caravan-kortilla
- Sähkö 5 €/yö
- Teltassa 18 €/2 hlö /yö

Jos ottaa ruokailut, kustantaa se 33 €/osallistuja/pvä. Pakko ei ole, sillä majoitustiloissa voi valmistaa pienkeittiöissä itse, lähinnä mikroruokaa. Lähin kauppa on lähes näkömatkan päässä. Myös talon liinavaatteita on saatavilla. Hinta tätä kirjoitettaessa on 10 €/hlö.

Majoitustiloista löytyvät myös jääkaapit, saunalliset pesutilat(!) ja keittimet kuumille juomille. Joten voisiko sanoa, että nyt ollaan ja mennään MOJ:ssa ihan hotellitasoisessa paikassa? No voidaan sanoa. Ja vieläpä hyvillä mielin.

Kaikki majoitusvaraukset ja -tiedustelut vain suoraan Vuokatinrannasta sähköpostitse: sari-anne.vauhkonen@vuokatinranta.fi

Ohjelma

Ohjelmasta voidaan sanoa, että tutuilla kaavoilla mennään. Yhteistä jakamista ja olemista, tuttuja ja uusia tuttavuuksia, pyöriä ja maisemia, reissukertomuksia meiltä ja muualta. Musiikkia ja Raama-

tun opetusta. Rukousta ja ylistystä.

Kisaluokat tulijoille lisäävät jännitystä:

- Nuorin yhdistelmä: kuskin, kyytiläisen ja pyörän yhteisikä
- Vanhin yhdistelmä: kuskin, kyytiläisen ja pyörän yhteisikä
- Pisimmän MOJ-matkan tullut: kännykuvat matkamittarista alkupisteestä Vuokatinrantaan ja loppulukema pihasta. Erotuomarina toimii tarvittaessa Google-maps
- Ensikertalainen
- Veteraanikävijä

MOJ-paidat

MOJ-paidat olisi syytä tilata jo nyt. Paitapainon toive on, että tilaukset tehtäisiin viimeistään juhannusta seuraavan viikon alkuun, että ehtivät tehdä, sillä yrittäjät ovat jäämässä eläkkeelle. Voit tilata paidat postitse kotiin toimitettuna tai vaihtoehtoisesti noutaa ne vasta paikan päältä. Koot ovat painosta saadun tiedon mukaan aika naftit, eli tilaa varmuuden vuoksi isompi kuin normaali kokosi. Vaihtoehtoina t-paita ja pitkähihainen. Väri on tummansininen.

Suosittelimme tilaamaan paidat ennakoon, sillä yritämme välttää turhien paitojen painatusta. Vuokatinrannassa ei siis välttämättä ole tarjolla kuin hajakokoja ja yksittäiskipaleita tarjolla.

Paidat painaa tarjouskilpailun voittanut paitapaino Lieksasta. Kuvan on tehnyt Jyväskylän Gradian opiskelija opinnäytetyönään.

Huomatkaa tilausta jättäessänne, että nettikauppa kysyy tilattujen tuotteiden koot vasta maksuaiheessa. Tilaus ei etene maksuun ennen kuin koot on valittu, joten ei syytä huoleen.

Kainuu matkakohteena

Kartasta katsoen Kainuu on likipitään keskellä Suomea. Käsite perukka tarkoittaa käytännössä kaikkea ydinkirkonkylän ulkopuolista aluetta.

Vuokatissa tulette tutustumaan hyttysiin ja polttiaisiin ynnä muihin mäkäräisiin ja pöriäisiin, joiden torjuntaan toimii vain siedätyshoito.

Kainuulainen perinneruoka on rönttönen – kannattaa ainakin kokeilla.

Yön huumaa on se, että aurinko ei ihan melkein laske yöllä, onhan Kainuu liki Lappia.

Muistakaa, että Suomussalmi on jo poronhoitoaluetta, ja peura- ja hirvieläinten kanssa kolarointi ei ole Kainuussa harvinaista.

Tiet ovat yleisesti ottaen kunnossa, jopa sivummalla, mutta mutkan takana voi olla piilosyylätys, eli malttia matkaan.

Tervetuloa siis Vuokatinrantaan, vuoden 2019 MOJ:hin.

Ari-ukki pakinoi

Minäkö prätkäpoika tai -tyttö?

Pääsiäisen aikaan nautin pitkästä aikaa oikein kunnolla keväisestä prätkällä ajosta. Olen saanut olla lumisesta talvesta ja paljoista lumitöistä huolimatta ihmeen terveenä, joten pääsin pyörän satulaan melko kivuttomasti, ilman keittiöjakkaraa. Monena keväänä tämä ei ole ollut ollenkaan kirkossa kuulutettu mahdollisuus. Minulla oli myös mahtavaa ajo-, vai sanoisinko paremminkin kyytiseuraa, joka nautti matkasta ehkä vielä enemmän kuin minä. Olisivatpa seurana useammin!

Tyttären perheen auton ilmestyttyä pitkäperjantai-aamuna pihaamme ja Avensuksen oven avauduttua takapenkiltä kuului hihkaisu: "Milloin ukki lähdetään ajelemaan moottoripyörällä ja mopolla?" Kuusivuotias eskarityttönen halusi ehdottomasti kyytiä vanhalla Hontalla, nelivuotiaalle pojanvesselle tuntui riittävän Pappatunturi. Ehdittiin sentään popsia ensin hieman makaronilaatikkoa ennen kuin puettiin päälle ja suunnattiin ukin mopotallille etsimään kypäriä ja huomioliivejä. Ja tietysti itse ajopelejä.

Joku ehkä pahoitti mielensä siitä, että ainoana liturgisen mustan värin päivänä evp-suntio kyyditti jälkikasvuun pärisevillä aparateillaan pitkin lähikatuja. Väki palaili tapansa mukaan temppeleistä vakavin ilmein. Edes kirkonkellot eivät tuona aamuna mieltä piristäneet. Sitten nämä naapurin hyväkäävät parräsivät naamat virneessä sininen savu perässään häiriten naapurien hartaan päivän viettoa. Jeesuskin vielä matkasi omaa Via Dolorosaansa pärinästä huolimatta.

Kuinkahan moni meistä oikeasti muisti pitkäperjantain tapahtumia parin tuhannen vuoden takaa? Ukki mummeineen piipahti omassa kirkossaan kiirastorstein ehtoollishartaudessa. Temppeleli oli lähes täysi.

Mieleeni palaavat ensimmäiset muistot motskakyydeistä isän kanssa 1950-luvulla. Silloin jo vanha ja loppuun ajettu DKW:mme oli

Ari-ukki, pikkumies ja Pappatunturi.

yksi kylän monista moottoripyöristä. Moottoripyörä ei tuohon aikaan ollut mikään hupi- tai harrasteajoneuvo. Koko kylällämme oli vain kaksi henkilöautoa, insinööriä ja konttoripäälliköllä, samoin kaksi kuorma-autoa, tehtaalla ja kauppialla. Kantasen linja-auto kulki pari kertaa päivässä pitkin kylän raittia ja keräsi kyytiläiset asioilleen, toiset Pieksämäelle ja toiset Suonenjoelle. Matkustajajunia, "lätähattuja", pysähtyi muutama päivässä Haapakosken asemalla, ja taisipa siitä kulkea joku höyryjunakin.

Kylä- ja eräreissut teimme 200-kuutioisella DKW:llamme. Hyvin siihen päälle mahtui neljä henkeä, isä, äiti ja me kaksi poikaa. Kalareissuilla mukaan mahtuimme minä, isä, pitkäsiima ja Larus-merkkinen perämoottori. Oli

hieno istua isän takana reppu selässä ja Larus polvilla. Tulipa siinä otettua joskus pienet torkutkin. "Et kai sinä vaan nuku?" isä kysäisi vähän väliä varsinkin kotiin päin ajellessa väsyn yllättäessä pojanassikan ja otteen herpaannuttua isän nahkatakin liepeestä. Usein matka keskeytyi jonkin maitokopin kohdalle. "Tekovika" korjattiin ja matka jatkui taas.

Ihmeä tuo, jos moottoripyöräkärpänen puri jo tuolloin ja purema kutittaa edelleen. Miten lienee nykyisten kyytiläisten laita? Yksi sukupolvi jäi paitsi isän ja ukin motskakyytejä, mutta tämä ukki on sitäkin innokkaampi, kuten myös ukin pirpanat, ainakin toistaiseksi – niin kauan kuin Luoja suo.

Ari Niemeläinen

Gospel Riders

Kalvolan Taljalassa on harvinainen postikoppi vuodelta 1946.

Karin kevätkieppi on muutama viime vuosina järjestämäni kevyt hiekkatieajelu Kanta-Hämeessä. Viime vuonna kevätkieppi ajettiin Kalvolan ja Tammelan alueilla. Ajelu on Gospel Riders Hämeenlinnan alueen toimintaa ja käytännön vastuu on kerhomme enduroajaostolla. Koska kerhon jäsenet ovat eri nopeusluokkiin sijoittuvia, oli kieppiä varten lähtijät jaettu nopeaan ja maisemaryhmään. Se aiheutti aluksi hämmennystä, mutta osoittautui oivaksi ratkaisuksi, sillä muutamat "hiekkatie-expertit" kääntävät kaasukättä reippaasti, kun itse olen rauhallisesti ajeleveä. Nopealla ryhmällä oli osittain pienempien teiden reitti alkupuolella matkaa ja maisemaryhmällä oli yleensä alussa tasaisemmat tiet. Ajelutauot pidimme kuitenkin samoissa paikoissa.

Alkutapaaminen oli 6.5. sunnuntai-aamuna Hämeenlinnan ABC:llä, jossa tutustumisen ja alkuporinoiden jälkeen suunnistimme kiepin reitille Parolan Panssariprikaatin tankkimaastoja hipoen. Ennen hiekkatieosuutta näytin merkillä, minne nopean ryhmän tuli lähteä, kun taas maisemaryhmä ajoi perässäni. Olin etukäteen lähettänyt gps-reitin **Paulille**, jonka vetämään ajoivat nopean ryhmän muut kuskit **Mika** ja **Pena**. Maisemaryhmässä olivat lisäksi **Antti**, **Hannu** ja **Juhani**. Reitien suunnittelu oli haasteellista, koska kevät oli myöhässä ja tiet olivat niin pahasti routaisia, että autolla ajokin oli välillä keskeytet-

Karin kevätkieppi

tävä. Onneksi tiet alkoivat kuivua huhtikuun lopulla ja saatoin ajaa niitä toukokuun alussa myös "ges-sulla".

Tiet olivat paikoin kuivuneet niin paljon, ettei talven routaisia heittopaikkoja (valitettavasti) enää ollut. Lisäksi muutamat tiet oli lanattu ikävästi kuravelliksi ja yhdelle metsätielle oli juuri levitetty sepeliä.

Ensimmäinen taukopaikkamme oli Kalvolan Taljalan kylässä, historiallisen postikopin luona, jonne nopea ryhmä oli hetkeä aikaisemmin saapunut. Siitä jatkoimme lyhyen matkan päähän **Matti Lep-päsen** tarjoamalle mehutaolle Matin konehallille. Tauon jälkeen ajoimme Suomen rauhanajan suurimman junaonnettomuuden muistomerkillä Kuurilaan. Katso https://fi.wikipedia.org/wiki/Kuurilan_junaturma.

Seuraavaksi ajoimme Hopeavuorelle ja pidimme tauon Pirttikosken koululla, jossa on kesäisin kyläläisten ansiokkaasti menestynyt kesäteatteri. Teatterin juuresta kohoaa puinen lintutorni, josta on mainiot näkymät linnuston suomalle Muulijärvelle.

"Kotvan hiekkatieajelun jälkeen saavuimme Kanajärven nuotiopaikalle, jossa maistuivat niin omat eväät kuin elävän tulen lämmössä paistetut makkaratkin. Kalvolan Kanajärvi on tunnettu Emmanuel Kanajärvestä, joka oli hämäläinen talollinen ja talonpoika. Hän oli itseoppinut, "mutta hän arvosti koulutusta ja sivistystä sekä kirjallisuutta ja kovaa työtä. Hän asui kaukana, lähes tiettömässä korvessa, mutta silti hän pystyi kehittymään aikakautensa yhdeksi kansalliseksi merkkihenkilöksi", kuten Wikipedia kertoo.

Olin reitittänyt Antin toivomuksesta kiepille "piiitkän" suoran soratieosuuden, jota olimme aiemmin ajaneet yhdessä syysilmoilla, niin että olimmekin jo Tam-melan puolella. Sen ajettuamme oli kiepin pienimmän tien (lue: tiepohjan) vuoro, Teuron kylätien

Ajelutauolla Taljalassa keväisenä päivänä Karin kiepillä.

varrella. Valtatie 10:n ylityksen jälkeen matkamme jatkui vielä noin 10 kilometrin matkan Räyskälän Ilmailukeskukseen, jonne päättyi Karin kieppi 2018.

Kiitokset Antille, Hannulle, Juhani, Matille (mehuista ja kekseistä), Mikalle, Paulille ja Pentille sekä Taivaan Isälle, sillä päivä oli kulunut mukavasti ja turvallisesti.

Kuvat ja teksti: Kari Laiho

Juttu on Karin kiepistä keväältä 2018.

Seuraathan Gospel Riders -kerhon toimintakalenteria: <https://www.gospelriders.fi/toimintakalenteri/>

Kuurilan junaonnettomuuden muistomerkki muistuttaa Suomen rauhanajan suurimmasta junaonnettomuudesta.

Kanajärven nuotiopaikalla maistuivat niin omat eväät kuin elävän tulen lämmössä paistetut makkaratkin. Kuvan otti Antti.

Meininki oli rentoa ja edessä siinteli Daavidin kaupunki.

Gospelriderit Jerusalemin maratonilla

Korvaani tarttui viime syysinä Radio Deistä korvamato, joka mainosti Jerusalemin maratonmatkoja. Kun samaan aikaan jäimme Peran kanssa ilman majoitusta Pohjois-Israelin suosikkipaikastamme, päädyimme Caleb Toursin kevätmatkalle, joka huipentui Jerusalemin Winners marathoni -tapahtumaan.

Matkaporukasta löytyi yllättäen kaksi muutaakin gospelrideriä, **Aki Nokelainen** ja **Jukka Lemmelä** Kotkasta. Reissun aikana törmäsimme myös viidenteen Gospel Riders -motoristiin, **Esko Petäjään**, paratiisimaisessa Sachnen luonnonpuistossa.

Jerusalemin maraton oli järjes-

tyksessään yhdeksäs ja siinä oli sarjoja viidestä kilometristä täyspitkään 42,5 kilometrin maratonjuoksuun. Osallistujia oli noin 40 000. Tapahtuma sisälsi myös 1,7 kilometrin perhekävelyn. Kaikki juoksut lähtivät Sacherpuistosta, ja reitit kiemurtelivat eri puolilla Jerusalemin ympäristön kukkuloita, puikahtaen välillä myös Vanhaankaupunkiin. Juoksupahtumassa oli iloinen ja rento meininki, vaikka reitti on mitä raskain pitkin ylämäkineen.

Gaselleja ei saa kiinni juoksemalla

Minua jännitti, miten selviän

aloittelijana kypmistä. Harjoittelu oli jäänyt talven aikana varsin vaatimattomaksi lumen ja liukkaiden teiden takia. Henkistä tsemppausta löytyi yllättäen hotellistamme, jonne oli majoittunut Kenian edustusjoukkue. Hieman hymyilytti, kun hotellissa ei ollut muita maratoonareita kuin piskuinen suomalaisryhmä ja kenialaiset, jotka sitten nappasivat kolmoisvoitot sekä miesten että naisten maratoneilla.

Meistä yksi juoksi kokomaratoniin ja yksi puolikkaan. Neljä juoksijaa osallistui kypille ja yksi oli ilmoittautunut vitoselle. Muutama ryhmäläinen osallistui kävelyreiteille. Ryhmänvetäjämme **Jouko "Jokke" Pursiainen** oli tutustu-

tu jo viime vuonna miesten maratonin voittajaan **Shadrakiin**, jolta saimme hyviä juoksuvinkejä.

Kyselin, miten Shadrak oli saanut juoksupaitonsa. Nauraen hän kertoi juosseensa lapsena gasellien perässä ollessaan isänsä kanssa metsästysretkillä. Maratonilla pärjääminen oli hänen mielestään kiinni vain tahdosta ja sitoutumisesta.

Jaffa-portista 2010 moottori-pyörällä ja nyt juosten

Juoksupäivä oli maaliskuinen perjantai. Edellispäivänä oli tullut vettä aamusta iltaan. Olo oli kiitol-

Kuvassa keskellä on Gospel Riders -kerhon "maratonjaosto", Jukka, Aki, Sonja ja Pera.

Reitti kulki Vanhankaupungin armenialaiskorttelin läpi.

linen, kun juoksupäivänä oli ihan teellinen kevät, puolipilvistä ja noin 15 astetta. Lähtöportille oli kilometrien pitkät jonot, mutta portin läpi päästyä oli tilaa juosta. Mukana kymppillä oli paljon kimpaporukoita ja myös joukko, joka juoksi työntäen pyörätuolissa olevia vammautuneita nuoria. Vaikka pitkät mäet tuntuivat raskailta, jotenkin matka joutui massan mukana. Reitin varrella oli myös paljon kannustajia ja musiikkiryhmiä.

Oli hieno elämys juosta Jaffoportista sisään Vanhankaupunkiin ja Siioninportista ulos. Olo oli yhtä hikinen kuin vuonna 2010 Gospel Riders -kerhon legendarisella moottoripyörämatkalla Israeliin. Siionin portin jälkeen alkoi juoksun tuskallisin vaihe, kilometritolkulla osittain jyrkkääkin ylämäkeä melkein loppuun asti.

Jerusalemien maraton on ainutlaatuinen tapahtuma, johon voi jäädä koukkuun. Sitä on vaikea selittää, mutta juoksu oli itselleni myös hengellinen kokemus pyhässä kaupungissa. Joidenkin juoksupaidassa luki "running to bless Israel!". Samanlaisin ajatuksin juoksin itsekin. Jos Luoja suo, ensi vuonna uudestaan.

Teksti:

Sonja Hellén-Nieminen

Kuvat:

GR maratonjaosto

Minä ja pyöräni

Veikko Halme

Elämän tiellä

Lähes 30 prätkän jälkeen tuli fillari

Herramme siunaamaa kevättä teille, joita moottoripyöräkärpänen on puraissut näin upeaan kevään kynnyksellä, kun luonto pursuaa elämää ja saa kaiken uuteen kuokistukseen talven jälkeen.

Olen saanut nauttia vuoden verran työeläkkeestä. Nyt ei tarvitse olla seitsemältä haalarit päällä hitsaamassa ja hiomassa.

Myös vaimoni **Marjatta** pääsi ansaitulle eläkkeelle vuoden vaihteessa. Meillä on kolme lasta: **Samuel** 28 vuotta ja **Suvi** 26 vuotta sekä **Sasu** 22 vuotta, joka vielä asuu kotona. Meillä on omakotitalo Sipoossa, missä luonto on lähellä. Poikamme ovat hurahaneet polkupyörän maailmaan. Sasu kilpailee Suomen huipulla niin maastossa kuin maantiellä.

Sain viime kesänä kesämökkiprojektini loppuun, kuuden vuoden urakan päätteeksi, Suur-Miehikkälän Halmaanjärven rantaan. Sinne voimme poiketa rentoutumaan täältä ruuhka-Suomesta. Siellä käki kukkuu ja kaikki moikkaa tiellä.

Liikkumiseni meni vaikeaksi heti eläkkeelle päästyäni. Oikeassa polvessa on kuluma ja polvi turpoaa rasituksessa sekä on väentynyt mutkalle, joten elinpiirini on supistunut paljon. Pystyn ajamaan polkupyörää vielä, mutta kävely on myrkyä. Minusta on tullut lähinnä penkkiurheilija. Moottoripyöräily oli minulle nuorempana itsestäänselvyys. Ajoin kilpaakin, enduroa ja trialia monta vuotta. Nyt olen jo "jäähyytiössä". Ehkä vielä joku päivä voisin ajaa moottoripyörälläkin, jos Herra suo ja elämme.

Viime vuonna tyypitin veljenpojan Trumppaa. Sitä ennen olin Marjatan kanssa vuoden 2006 EMC-Rallyssa Isossa Kirjassa Keuruulla **Alasen Mikolta** lainatulla BMW:llä.

Olen ollut Gospel Riders -kerhossa vuodesta 1988. Koen kerhomme olemassaolon Jumalan siunauksena koko Suomelle. Toi-

Veikko on aina ollut urheilullinen, mutta polvet pakottivat polkupyöräilijäksi. Kuva on Halmeen perhealbumista tältä kevältä.

Veikko tuli 1988 Kangasniemen Emmauksen lenkille BMW K100:lla kaavoitti perässä. Hän on kuvassa äärimmäisenä oikealla. Laadultaan vaatimaton mv-kuva on kerholehden arkistosta, Hannu Heikkisen ottama.

von, että GR on Jumalan rakkauten lähde, josta kumpuaa elävää vettä monien sydämiin.

Jeesuksen siunaamia hetkiä Elämän tiellä!

Veikko Halme

Keulat kohti Järvenpäättä ja Kemiä

Kaikki gospelriderit mukaan Järvenpäähän viikko jälkeen juhannuksen (28.-30.6.). Koonnumme Järvenpäähän perjantaina Puistobluesin aikaan. Seurakunnat ovat yhteistyökumppaneitamme. Lisäinfoa myöhemmin.

Toinen paikkakunta Seitsemän kaupunkia -operaatioissa on Kemi-Tornio 9.-11.8.2019. Silloin olemme pohjoisessa ja jakaudumme kahteen kaupunkiin.

Mukaan toivotaan kaikkia kynnelle kykeneviä kerholaisia ja etenkin kesän 2018 7xSF-ryhmiä. Lisätietoja aluevastaavilta, ryhmänvetäjiltä ja kerhon nettisivuilta www.gospelriders.fi.

jatkoa sivulta 7

Epävirallisesti kokouksen jälkeen

Muiden asioiden listan aluksi talousvastaava Jawa Kiukainen kertoi maalaustalokoiden tarpeesta Karmel-kodilla. Asia on tarkemmin esillä toisaalla tässä lehdessä.

Mika Saarisen johdolla käytiin läpi tähän kauteen liittyvien kerhon tapahtumien listaa; oman huomionsa saivat muun muassa Imatranajo, Vapaakirkon kesäjuhlien toritapahtuma, MOJ-meeting, EMC-rally, Seitsemän kaupunkia -aktiot ja Viron MOJ.

Lopuksi kokousväki hiljentyi siunaamaan tehtävänsä Keuruun uuden aluevastaavan **Erkki Syrjän** vaimonsa **Anjan** kanssa. Hämeenlinnan uusi aluevastaava **Aimo Siekkinen** ja tiedottaja **Nina Siekkinen** eivät päässeet paikalle, mutta heitäkin muistettiin.

Vuosikokouspäivä jatkuu vielä pitkälle iltaan saunomisen, grillauksen ja vapaan oloilun merkeissä.

PeeTee Juntumaa

Gospel Riders Estonia järjestää 23. – 25.8. Haapsalussa Viron MOJ-tapahtuman

Tervetuloa mukaan veljeskerhomme kokoontumiseen!

Haapsalu on 105 km päässä Tallinnasta. Ohjelmaan kuuluu mm. vierailu Lootuse Külassa, joka on kristillinen päihdetyökeskus (<http://www.lootusekula.ee>). Lootuse Küla sijaitsee 67 km päässä Haapsalusta matkalla Tallinnaan. Matkaa Tallinnan D-Terminaliin (TallinkSilja) on 46 km.

Perjantai 23.8:	12:30	Lähdemme	asukkaiden kanssa	
16:30	Laiva lähtee Helsingin	Lootuse Külaan	19:30	Laiva lähtee
	Länsiterminalista	Lounas		Suomeen
18:30	Laiva saapuu Tallinnaan.	14:30	Tutustuminen ja Silly	(lähteä voi myös
	Pyörät tankataan.	Games yhdessä kylän		16:30 laivalla)
n. 21:00	Saapuminen			
	Haapsaluun,			
	ilmoittautuminen ja			
	majoittuminen,			
	tervetulotoivotus,			
	iltapala.			
Lauantai 24.8:				
08:30	Aamupala			
09:30	Aamuhartaus			
11:00	Ajelu ja lounas			
14:00	Vapaa-aikaa Haapsalussa			
18:00	Iltatilaisuus Haapsalussa			
Sunnuntai 25.8.				
08:30	Aamupala			
11:00	Motoristimessu			

Kuvat: Tapio Kyllönen

Pastorin palsta

Keväthuolto

Kevät on jälleen koittanut ja odotettu ajokausi alkanut. Se on tarkoittanut pyörien huoltoa ja tarvittavia toimenpiteitä, että voimme ajaa turvallisesti ja huolettomasti niiden osalta. Näin talven jäljiltä akun heikko kunto voi yllättää. Pari vuotta sitten koin tämän suhteen yllätyksen. Akku ei ottanut virtaa vastaa. Latauslaite kertoi ongelmasta korutonta kieltä. Näytti siltä, että edelliskesänä hankittu virtalähde oli kuollut.

Muistin kuulleen jostain, miten tuollaisen akun saisi henkiin. Siispä toimeen. Kääntelin ja ravistelin sitä ylösalaisin. Annoin sen asettua ja laitoin lataukseen – ja kas kummaa, lataus alkoi toimia ja akku tuli täyteen varustilaan. Se oli ”herännyt kuolleista” ja toimi moitteettomasti niin kauan kuin tuo pyörä oli minulla.

Uskomme tila voi olla joskus kuolleen akun kaltainen. Tuntuu, että kaikki on hengetöntä; ei tunnu miltään eikä saa otetta oikein mistään. Ei ole virtaa!

Raamatussa kerrotaan Sardeen seurakunnan olleen tuollaisessa tilassa (Ilm. 3:1–6). Jeesus lähestyi seurakuntaa, paljasti sen ongelman ja kertoi ratkaisun. Hän sanoi: ”Sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut.” Nimellisellä uskolla ei ollut mitään merkitystä eikä arvoa. Se oli kuollutta uskoa.

Voisi sanoa, että Jeesuksen sanat seurakunnalle olivat aikamoista ravistelua, kovaa puhetta. Hän antoi kuitenkin välittömästi ohjeet uuteen ”lataukseen”: ”Muista siis, mitä olet saanut

ja kuullut, noudata sitä ja tee parannus.” Herran ohjeen mukaan oli hyvä palata menneeseen, positiivisessa mielessä. Kaikkeen hyvään, mitä seurakunta oli saanut kokea ja omistaa, siihen, mikä oli sytyttänyt sisäisen palon.

Kiitos ja kiitollisuus ovat keskeisiä asioita elävälle uskovalle ja seurakunnalle. Daavid muistutti sieluaan: ”Ylistä Herraa, minun sieluni ja kaikki mitä minussa on – äläkä unohda, mitä hyvää hän on tehnyt” (Ps. 103:1–2). Hyvät perusasiat eivät muutu.

Meillä voi olla taipumus ajatella, että tarvitsemme aina jotakin uutta ohjelmaa tai muuta uudenaikaista; että se tuo ratkaisun kuivuuteen. Tällä en tietenkään tarkoita toimintatapojen tarpeellista uudistamista.

Syvimmiltään uudistuminen ei ole kuitenkaan tätä. Se on vanhojen, ikaikaisten totuuskien henkiin herättämistä. Parannuskin, jolla on usein huono kaiku korvissamme, pitää ymmärtää oikein. Se tarkoittaa sisäistä muuttumista. Hylkäämme huonot ajatukset ja suuntaamme mieleemme Jumalaan. Luovumme vanhasta ja otamme tilalle jotakin uutta, Herralta tulevaa.

Tilanteemme voi olla kuin lisakilla muinoin. Hän joutui avaamaan vanhat kaivot, jotka vihollinen oli täyttänyt kaikenlaisella mullalla ja soralla. Elämämme multaa voivat olla oman lihamme pyyteet ja niiden toteuttaminen, jääpäiset periaatteet ja anteeksiantamattomuus.

Kaivostamme ei kerta kaikkiaan voi ammentaa vettä, koska se on niin täynnä meitä itseämme ja tarpeitamme. Katseemme ei suuntaudu enää uskon alkajaan, Jeesukseen.

Siksi kaivo täytyy avata ja huoltaa perusteellisesti. Panna pois se, mikä painaa ja hyljätä synty joka kietoo helposti. Puhdistautua niin, että janoinen voi esteettä juoda siitä ja virvoittua. Silloin myös oma elämämme virkistyy ja voimme kasvaa.

Toivon meille kaikille siunattuja huoltohetkiä pyörän kanssa sekä ennen kaikkea Herramme edessä.

Arto Koivukoski
motoristipastori

Talkookutsu

Tämän vuoden huoltopäivät pidettiin Hämeenkyrössä Karmelkodilla. Paikan ilmapiiri on lämmin ja kotoisa ja palveluun oltiin tyytyväisiä.

Kun selvisi että Karmel-säätiön toiminta on lahjoitusten ja talkoiden varassa, heräsi paikalla olleissa GR:n jäsenistössä ajatus, että mekin kannamme kortemme kekoon. Ideoimme maalaustalkoot, jolla kohennettaisiin päärakennuksen ulkovaorasta.

Kysyimme huhtikuussa Karmelilta suunnitelmaa maalaustalkoiden toteuttamisesta. Tilanteen kävi arvioimassa ja suunnitelman laatimassa ”rakentajapastori” **Martti Falck** meidän jäsenistöstämme; tätä kirjoittaessa odotetaan Karmelin hallituksen päätöstä toteutetaanko suunniteltu projekti.

Nyt pitäisi löytää GR:n talkoolaiset

- Työ alkoi 3.6. (sunnuntaina 2.6. illalla aloitushartaus)

- Työ päättyy 7.7., varalta katsotaan jatkoaikaa elokuun alkuun

- Työmaan johdossa on Martti Falck, hän pyrkii olemaan työmaalla 2-3 kertaa viikossa

- Rakennusammattilaisia käytetään arviolta viikko yhtä timpuriparia

- Talkoolaisia on aina kuusi henkeä: talkoolainen sitoutuu kahteen täyteen työpäivään (maksimi yksi viikko, jossa on yksi lepopäivä).

- Talkoolaisten majoituksen ja ruokailun huolehtii Karmel, joka illalle sauna ja iltahetki Herran hoidossa.

Talkoolaisten ilmoittautumisia ottaa vastaan **Pertti ”Jawa” Kiukainen**. Jawan epäsäännöllisten työaikojen vuoksi hänellä on varalla ”sihteeri” **Maria Kiukainen**.

Yhteyden saa:

pertti.kiukainen@gospelriders.fi

GSM 0505 2424 62

maria.kiukainen@gospelriders.fi

GSM 0505 95 1122

Gospel Riders kaartaa Kuopion torille

Kuopion torilla sunnuntaina 4.7.2019 kello 12 pidettävän evankelioimistahtuman taustalla ovat samana viikonloppuna Kuopiohallissa järjestettävät Vapaakirkon kesäjuhlat. Toritapahtuman ohjelmasta vastaamaan on kutsuttu Gospel Riders. Musiikissa palvelee Armon Kulkurit Esa Anttilan ja Minna Ollikaisen johdolla. Tilaisuutta johtaa allekirjoittanut ja luvassa on useita lyhyitä kertomuksia uskoontulosta ja Jee-

suksen seuraamisen merkityksestä.

Gospel Riders -kerho pitää myös omaa esittelypöytää Kuopiohallissa kesäjuhlan ajan. Jos voit palvella vuorollasi kerhon standilla, ota yhteyttä allekirjoittaneeseen.

Viikonloppun aikana järjestetään paikalle olevien motoristien siunaaminen 7xSF-tyyliin. Monilla lienee muistissa vuoden 2013 kesäjuhlat Kuopiohallissa ja 7xSF-motoristien siunaaminen niiden yhteydes-

sä. Siunaamisen ajankohdasta ja paikasta hallin läheisyydessä sovitaan ja ilmoitetaan myöhemmin.

Tervetuloo Savon piäkaapunkiin!

PeeTee Juntumaa
041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Miika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400 734 240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talouvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavarakauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Juhani Partanen, 0400 656 084
kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue
050 546 0155, botnia@gospelriders.fi, seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044 323 0911, qvistet@gmail.com.

Jens Sjölin, Pietarsaaren alue,
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Endén, 050 566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Aimo Siekinen, 045 663 6890
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805,

tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040 537 8132
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen,
044 045 1001,
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Jani Suontausta, 044 966 5627,
kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

Erkki "Erkkis" Syrjä, 0400 844 623
keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com,
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500 972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192

pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536,
minna.jarvinen@gospelriders.fi,
satakunta@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesämäki, 0400 734240
 tampere@gospelriders.fi
pekka.vesamaki@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi,
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

1. Helsinki-Vantaa Hannu Häivölä 050-636 76 helsinki@gospelriders.fi	2. Turku Arto Koivukoski 050-596 0650 Taru Keiramo 0400-747 757 turku@gospelriders.fi	3. Tampere Pekka Vesämäki Kulokummuntie 12 33610 Tampere 0400-734 240 tampere@gospelriders.fi	4. Lahti PeeTee Juntumaa Katajatie 4 B 17200 Vääksy 041-430 3000 lahti@gospelriders.fi	5. Jyväskylä Kimmo Lahtinen Kintaudentie 513 41230 Uurainen 040-537 8132 jyvaskyla@gospelriders.fi	6. Mikkeli Jukka Ikonen Pellervonkatu 4 50130 Mikkeli 015-363 409 mikkeli@gospelriders.fi
7. Savo Olsen Kuopio 040-839 3615 pohjois.savo@gospelriders.fi	Martti 8. Etelä-Pohjanmaa Jari Peurala Härsiläntie 9 G 21 62100 Lapua 044-570 1462 vaasa@gospelriders.fi	9. Oulun lääni Jorma Laitala 040-512 3613 Erho 045-651 2372 oulu@gospelriders.fi	Sirpa 10. Itä-Suomi Tiina Seitoja naksentie 723 05-480 180 050-352 4805 parikkala@gospelriders.fi	Kan- 11. Satakunta Juha Wallin 0440-421 416 satakunta@gospelriders.fi Minna Järvinen (tiedotus)	12. Pohjois-Karjala Maarit Sund 050-328 7673 Veli-Matti Raninen pohjois.karjala@gospelriders.fi
13. Kaakko Aki Nokelainen 050-5354068 kotka@gospelriders.fi Jukka Parkkinen, 0440-451001 kouvola@gospelriders.fi	14. Lännentie Ari Maaranen Alhonmäentie 5 b 6 03400 Vihti 041-504 4523 ja@gospelriders.fi	loh- 15. Botnia Seppo Kauppinen Jylhäntie 952 69600 Kaustinen 050-546 0155 botnia@gospelriders.fi	17. Viitasaari Jarmo Markkanen Kustaantie 11 D 12 44500 Viitasaari 040-528 4951 viitasaari@gospelriders.fi	18. Espoo Sonja Hellén-Nieminen Ristiniementie 40 D 27 02320 Espoo 040-543 0608 espoo@gospelriders.fi	19. Hyvinkää Pekka Karjalainen 040-548 6461 hyvinkaa@gospelriders.fi
20. Keuruu Jyri-Jaakko Annala Vaskuuntie 62 34740 Koro 040 700 4394 keuruu@gospelriders.fi	21. Lappi Petri Aaltio Koparakuja 2 96440 Rovaniemi 040-719 5160 lappi@gospelriders.fi	22. Hämeenlinna Arto Hasari 13500 Hämeenlinna 044-213 1715 hameenlinna@gospelriders.fi	23. Raasepori Kaj Klinga Lepinkatu 40 10320 Karjaa 050-598 2733 raasepori@gospelriders.fi	24. Kainuu Jani Suontausta Käpykatu 11 88900 Kuhmo 044-966 5627 kainuu@gospelriders.fi	